

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za ceno leta 4 K., pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemško 5 K., za druge izvenavstrijske 6 K. Kdo hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje "Katol. Ekonomega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vspremja naročnino, inserati v reklamaciji. — Cesta 5. — Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zaprite reklamacije so poštine proste.

Za inserate se plačuje od enostopne petitrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zaprite reklamacije so poštine proste.

Žalostno.

Prihajajo nam prvi podatki povodom ljudskega štetja. Številke nam govorijo o žalostnih dejstvilih. Ne mislimo na narodnost, kajti ravno v tem pogledu so številke tam, kjer bi bile za nas najbolj zanimive, brez vsake vrednosti. Prvič je že štetje po občevalnem jeziku samo na sebi velika neumnost, in drugič se tudi pri tem ni štelo svobodno, ampak pod velikim pritiskom in dejstvom naravnosti nasprotno. Nemci prav zmanj vriskajo, češ, Slovencev bomo tokrat manj našeli, kajti ne gre se za Slovence na papirju, ampak za Slovence v življenju, in v tem oziru nismo nazadovani.

Toda žalostno zgodbo nam pripovedujejo prvi podatki iz ljudskega štetja o kmečkem stanu. Mesta, trgi, in kjer se nahaja kakšna tovarna, ti kraji so po številu ljudi zelo napredovali. Kmečke občine pa imajo mnogočike manj prebivalstva, kakor so ga imele pred 10. leti, ali pa je napredek le neznaten. Stari proces se je torej nadaljeval. Ljudje so tudi zadnjih 10 let zaupali svoja posestva in šli za kruhom med gospodo.

V mestih in tovarniških krajih je zadnji čas toliko krika, da kmetje odirajo s cenami svojih živil druge stanove. Kmet se slika, kakor gospodarsko močan in zraven brezsrčen stan, ki se redi ob nesreči in pomanjkanju drugih stanov. Toda čudno! Ljudje zapuščajo kmečke domove in hite v hiše odiranih stanov. Tako govore vsaj številke ljudskega štetja. In številke govore resnico, toda veliko laž izrekajo oni, ki še ujejo proti kmetu ter ga v svoji brezstidnosti imenujejo celo odernha.

V mnogih listih smo čitali pretekle dni razprave o brezposelnosti. Toliko in toliko tisoč je baje v mestih ljudi, ki so brez posla. Nastalo je tudi posebno tozadovno vprašanje, namreč vprašanje o brezposelnosti. In učeni ljudje si belijo glave, kako dati tem brezposelnim ljudem opravka in zaslужka. Občine naj skribijo za nje, javna poslopja se naj stavijo, gradijo se naj ceste, železnice itd., da pridejo ti ljudje do kruha.

Ako kmet čita take reči, potem z začudenjem odpira oči. Tam po mestih si terejo učene glave, preprečiti brezposelnost, kmet zunaj na deželi pa si ubija glavo, odškod nobiti ljudi, da bi mogel obdelovati pravilno svoja posestva. Kmetu manjka ljudi. To je nemara najhujša naloga, ki gloda ob njegovem mozgu in življenju. Vse dere dandasne proč džeže, ker država za vse druge stanove boljše skrbi, kakor za kmeta.

Žalostno povest pripovedujejo prve številke letošnjega ljudskega štetja. Toda kmet ne sme obupati.

Treba se bo boriti najprej za boljše čase kmečkega stanu. Ni še vse izgubljeno, pogum in neprestan boj morata prineseti tudi kmečkemu stanu boljše dni.

Proti šnopsu.

Proti šnopsarski kugi je Slov. kršč. soc. zveza dne 26. januarja v Ptiju priredila zaupni shod, ki ga je obiskalo nad 70 zaupnikov. Velepomembni shod se je tako-le vršil. Sklicevatelj g. dr. Hohnjec pozdravi mnogočilne zaupnike kmeta, g. referator predlagal izvolitev predsednika; soglasno se imenuje g. dr. Hohnjec predsednikom, g. Jager tajnikom.

G. poročevalec Kalan izvaja: Malo sem se bal, ko sem se peljal na Ptuj, vprašal sem se: ali bo kaj? Hvala Bogu, prišli ste v tako obilnem številu, da mi je že to porok, da današnji shod ne bo zastonji. Pred vsem, ne bojte se in ne recite: Saj itaki nič ne pomaga! Protalkoholno gibanje je bilo že na Stajerskem, pa so bili nekateri pregoreči, zato je vse zaspalo. Vsega mi ne bom dosegli, velikih uspehov zlasti v začetku ne, toda mi moramo začeti, moramo delati; kjer se dela, tam se tudi nekaj naredi.

Pred vsem vprašanje: Ali je boj ali akcija proti alkoholu potrebna? Pač vsi uvidite, da je potrebna. Ampak ravno to je bilo doslej: Ljudje vidijo, pa ne vidijo, slišijo, pa ne umejo, kako nas tlači šnopsarska kuga. Kolika nesreča je šnops za naše ljudstvo v verskem, naročnem in gmotnem oziru! N. pr. v gmotnem oziru! Naša obrambna društva komaj stičajo v enem ali dveh letih 20.000 K., za alkohol pa da sama Kranjska do 40 milijonov eno samo leto! In koliko na Stajerskem! Za vse se brigamo, za vse skrbimo, glavne reči pa ne vidimo: za obmejne brate spravimo komaj par tisočakov, v nam sovražno nemško žrela pa mečejo brez pomisleka milijone! Tu se mora nekaj storiti! Ne pravim, da mora biti vsak popolen abstinent, dasiravno mora biti nekaj takih, ki se bodo za druge žrtvovati. To je samo za maločilne nekatere, za druge pa velja geslo: Pijte zmerino domači pridelek! Toda zakaj ne vživa ljudstvo domačega pridelda, recimo vina, ampak sega po nemškem šnopsu? Nekaj čudnega. V vinorodnih krajih Stajerske, v Slovenskih goricah, na Dravskem polju, v Halozah itd. pa se toliko pije nemški šnops!

Najhujša škoda dela naši narodni časti šnops: šnopsar zapravi zdravje, imetje, poštenost, vero in narodnost! Vsak, še največji grešnik se lahko spokori, pijanec, posebno šnopsar menda redkokdaj, ali pa skoraj nikoli! Koliko fantov sedi po ječah in pase le-nobo, koliko mož zapravi rođno grudo! Šnops je največji zločinec našega ljudstva! Res, naše ljudstvo je bolnik, treba mu pomoći!

"Plačjava in pojdiva raje; kdo naju more silit?" reče Benedikt in hoče vstati.

"Tiko! prepozno! Prosim Vas, rotim —", reče tuje boječe, milo in skoraj s solzami; v tem trenotku se tudi vrata odprejo in ona dva vstopita in se vsečeta brez pozdrava za mizo.

"Saj dovolite," reče oni dolgin in se vsede tik Benedikta, med tem, ko se gozdarski pomagač vsede nasproti. "Ven s srečenosnimi podobicami!"

"Kvarte, kvarte!" vzkljukne gozdarski pomagač z divje blisketajočimi očmi. "Igrajmo!" in privleče pri tem iz žepa pest denarja in ga vsiplje na mizo.

"In Vi igrate z nami," reče dolgin prilizljivo, in zaupno.

"Pravo, dobro!" vzkljukne gozdar in položi denar pred se, med tem ko krasni tuje trepetajo meša kvarte. "Usodna igra?" pošepeče Benediktu in ga milo, proseče pogleda. V njegovih obraznih potezah pa se razlije nekaj, kakor nekaj vražjega. Njegovo lepo oko zažari v divjem ognju.

"Koliko stoji?" vpraša ostro.

"Osem in devet!" rečeta ostala, kakor iz enega grla. Sreča igre je bila nekaj časa na strani Benedikta, ki je igral iz usmiljenja do lepega tujca. Vendar hipoma vstane, pokliče gozdninčarja, in ker ta ne pride, vzame palico in klobuk, plača v veži, in ne da bi kaj govoril, odide... Slišal je sicer za seboj zasmehovanja divjih fantov, kajti žrtva bi bil kmalu postal, vendar se za to ne zmeni. Krepkeje stisne palico, prostee vzdihne in koraka vesel dalje...

"Materino oko" zašepeče rahlo in smehlje, "brez tebe bi bil izgubljen!"

Toda kako? Stajerski, posebno pa ptujski šnops je Port Arthur, močna trdnjava, a mora pasti, in bo padel, če se ne bomo strašili dela.

Nastopati moramo proti šnopsu z močjo postave in izobraževanja. Glede postavne pomoči pač ni veliko povedati! Vemo, da mogočneži, naši sovražniki, drvijo od našega propada, naše nesreče, da, od smrti ljudstva. Oblasti nam niso prijazne! Moramo se v tej reči obrniti na naše poslance. Dr. Krek se je že veliko trdil, a bil je s slovenskim klubom večinoma osamljen ter ni pri drugih strankah našel dovolj smisla! Storimo po svojih poslancih, da se nove gostilniške koncesije zelo, zelo omejijo, žganjarske pa naravnost izključijo! Pritisnjmo na oblasti, pošiljajmo peticije, resolucije, kričimo, nas bodo že slišali, vsaj sasoma!

Kdo bo vse to delal? Ustanoviti se mora, najboljše v Mariboru, nekak centralni urad, odsek Slov. kršč. soc. zveze. Tje se naj pošiljajo vse pritožbe, ugovori itd.

Največjega pomena pa posebno za začetek in tudi v prihodnje, je in mora biti pionirsko delo izobraževanja. Vsak je poklican, da nekaj storiti! Pred vsem duhovniki z opomini, s pridigami. Ne pozabim pri tem, da se z milobo da več doseči, kakor s strogoščjo! Pijanec je bolj k, treba ž njim usmiljeno ravnavati. V boju zoper šnops se bo posebno pokazala moč organizatoričnega dela: Vsaka župnija naj zasnuje družbo treznosti, na vsakem shodu, političen kakor izobraževalnem, naj bo po ena točka protišnopsarski boj! Od višje cerkvene oblasti se bo storilo vse, da se to gibanje razširi. Pristopajte že v obstoječo družbo sv. Janeza Krstnika.

Pa ne samo resiti pijance, ampak treba tudi tiste, ki se niso pijanci, obvarovati. Vrzimo se na sole. V kratkem bo izšel protalkoholni katekizem. Pri tem v resnici krščanskem in naročnem delu nam bodo govorili šli na roko vsi domači časniki.

Težaven bo začetek, trdo bo delo, toda ne omagajmo! Vzgojili si bomo sasoma mlad, čvrst in trezen rod, in pasti bi morala pred temi junaškimi četami trdnjava, ta Port Arthur peklenškega šnopsa! Živahnodobravanje je sledilo tem besedam. Gospod predsednik se zakuhljuje za poljuden, temeljiti in izvrsten govor ter otvarja debato.

Gosp. poslanec O z m e c navaja primer, ko so nekje protestirale vse občine proti novi gostilničarski koncesiji kot nepotrebni; dotični mož pa se je obrnil na Orniga, in ptujski polbog je prodrl. Poslanec prisi, naj se vse, res stvarne pritožbe pošiljajo njemu, on bo storil svojo dolžnost.

G. dr. K o v a ē i ē izvaja, da se spodnejstajerska nemškutarska politika najkrajše izrazi z beseda-

In v resnici se mu je prikazalo pred dušo žalostno, solzeče materino oko, in vedel je, kaj ima storiti. Odšel je in se rešil igralcev.

Če je človek enkrat premagal izkušnjavo, ali všeč nevarnosti, misli v tej sreči zmage, da bo drugo nevarnost tem lažje premagal.

Benedikt, ki je kerakal veselo naprej, si je skoraj želel zopet kake izkušnjave, da jo potem čim hrabreje premaga.

Prišel je na križpot ter došel tri krepke možake. Kakor je bilo, posneti iz govorjenja, so bili vsi razburjeni. Bili so po tirolsko opravljeni, plašči so jim viseli čez ramo, in v rokah so imeli debele, okovane palice.

Benedikt jih doide, in ker je imel isto pot, se je premislil, ker je doma le doma. Povsod je trpljenje. To pa enemu možaku ni bilo pogodu. Potegne nekajkrat na desno in levo po brkah in imenuje one ljudi neumne. "Bog je dal," začne, "novi svet, da bi ljudje, ubogi ljudje, našli ugodnejše življenje, ter se poslužili zakladov, ki se tam nahajajo. V starem svetu tako skoraj ni več za živeti!"

In Vi — se obrne k Benediktu, "kje pa hocete Vi poiskati svojo srečo?"

Benedikt imenuje Dunaj za cilj svojega potovanja, češ, akoravno je mnogo ljudi, vendar se da s pridnostjo še vse dosegč.

mi: šnops in „Štajerc“. Mesto, ki je bilo nekdaj središče krščanstva naših krajev, je postal središče kuže. Slovesno protestiramo vse zoper zastrupljenje, ki izhaja zlasti iz Ptuja, pa tudi iz drugih takih krajev. V nekem spodnjestajerskem kraju je odprl nek žganjetični pivnico; ko je imel premalo prostora, je prenaredil za silo hlev za to žganjarno. Ko ga opozorimo, da to ne gre, je rekel: za vindišarski gindel je vse dobro. Začnimo povsod, posebno v izobraževalnih društih, boj, vsaka župnija naj poda štatistiko: koliko je šnopsarn, koliko se stoči. Umore in druge izgredje, ki izvirajo iz alkohola, naj se poroča hitro in natanko. Na socialnih in izobraževalnih predavanjih bodi stalna rubrika: Protinopsarski boj.

V razpravo so že posegli gg. župnik Bratušek, ki opisuje zdogovino na novo osnovane Šnopsarne v ormoškem okraju, župnik Toman, ki priporoča, naj se javi vsak slučaj našim poslancem, kaplan Žorko, ki predlaga, naj se upliva na gospodarje, da ne bodo kupovali svojim delavcem Šnopsa, g. p. Alfonz Svet, ki priporoča list „Zlato Dobo“ in knjižico „Sv. Vojska“, in končno g. Fr. Brančič, ki kliče zbranim možem: „Stariši ne pustite otrokom, ki zaslužijo v mestu denar, pijančevati! Vadite jih varčevanja! Zato imamo domačo posojilnico.“

Nato zaključi predsednik g. dr. Hohnjec živahnego debata, se še enkrat zahvali govornikom, č. duhovščini, posebno pa še tudi vrlim kmetom, slovenskim korenjakom! To nam je porok, da bo današnji shod začetek novega, plemenitega dela. Pogumno na delo, Bog pa daj svoj blagoslov!

Politični ogled.

Državni zbor je prekinil zadnji teden svoje delovanje do 7. februarja. Ta teden bodo zborovale v Budimpešti delegacije. V ponedeljek, dne 30. januarja je otvoril minister za zunanje zadeve, grof Aehrenthal delegacije s posebnim nagovorom, v katerem je poddarjal, da točasno ni nobenega vprašanja tolakega pomena, da bi moglo groziti evropskemu miru.

— Na Koroškem vladajo zares zelo žudne razmere. Deželní predsednik Hein se vede, kakor da bi bil neomejen vladar v tej deželi, in vendar ni nič drugega, kakor ošaben nemški uradnik, ki ne pozna niti mej svojega delokroga. Ta človek si je namreč držnil kot predsednik deželnega šolskega sveta dati tudi ukaz na vso koroško duhovščino, in ji v njem zapoveduje, v katerem jeziku da naj poučuje otroke na ljudskih šolah. Seveda je ta jezik nemški. Toda cerkev poučuje kot pametna vzgojiteljica otroke v istem jeziku, katerega otroci razumejo, in bo storila to tudi v bodočem, naj izda Hein ukaz ali ne. Pravijo, da bo moral Hein radi teh zadev kmalu pobrati šila in kopita ter iti v penzion, ali pa si kje drugod iskati kruha.

— **Z Italijo** bomo baje imeli gotovo v doglednem času vojno. Avstrijski podadmiral Chiari se je izrazil: „Sodim, da je vojska med obema sosednjima, državama neizogibna, če se ne prične odločno hoditi po drugi cesti in če se ne izpremeni popolnoma razmerje med Avstrijo in Italijo. Po letu 1913. se bo moral ravnavati vsako italijansko ministrstvo, ne sicer po željah irentente, pač pa po željah narodne stranke. Kako bi se obnašala Italija v slučaju kake vojske trozvez z Angleži in Francozi obenjem? Če bi se bila na severu med Nemci in Angleži velika vojska, preostane še vedno tretjina angleških ladij francoski mornarici na razpolago in na pomoč. Avstrijska vojna mornarica bi ne mogla zapustiti Jadranskega morja. Italija bi morala zato ostati pri miru, ker bi ne mogla braniti svojega zahodnega obrežja, česar ne smemo prezreti.“ — Italijansko mornarico je Chiari zelo pohvalil. Za utrditev dalmatinskega obrežja bi se morale žrtvovati milijarde. V slučaju vojske bi se zbral laško brodovje v Tarantu in v Benetkah. Nekaj ur potem, ko se bo vojska napovedala, bo italijansko brodovje že na-

To pa možak ni dal veljati. Cudil se je, kako mora tak mlad in čvrst mladenič, in še rokodelec, živeti v starem svetu, polnem uboštva. „Poskusil bi srečo onkraj morja, ker tam pridnih rok primanjkuje in zasluzek, ta leži kar na cesti!“

Benedikt pripomni, da se čuje, da ni vse tako, kakor govorite. In doma tudi ni preveč delavnih rok. Tudi za zasluzek je tukaj dovolj, še več kakor tam, ako le hoče kdo delati. „In čemu bi šel človek od svojih tako daleč, kdo pa si lahko bližje preskrbi delo?“

To pa je še posebno razkačilo moža. „To so večne govorice starih mater,“ zakliče jezno. „Ali se morate tukaj obogateti? Delate, delate, nimate pa nič. Preko morajo, pa je vse drugače. Tam se malo prihrani, a zasluzek je dober, da si že nekoliko varčen človek lahko mnogo prihrani. Koga pa imate Vi doma?“ vpraša agent, ker on je bil, ki je vabil ljudi v Ameriko.

„Mater,“ odvrne Benedikt s povdankom. „In Vi ji hočete biti vendar enkrat podpora?“ vpraša dalje.

„Seveda, kar tudi upam, da bom kmalu,“ odvrne Benedikt. Od daljine se sliši godba in kmalu zagledajo cerkveni stolp. Po cesti pa pridrče vozovi s svati, ženinom in nevesto.

Agent reče nekaj besed ostalima možema, nato pa reče Benediktu, kazaje na svate:

„Kaj mislite, kdo obhaja ženitino?“

„Kako naj to vem?“ reče Benedikt. „Ne poznam tukaj ljudi!“

(Dalje brihodnjič.)

padlo Pulj. Avstrijsko brodovje bi se ne moglo dolgo upirati italijanskemu.

— **Z ruskimi orožniki** so se sprigli ob rusko-avstrijski meji naši orožniki. Slučaj bo dal zopet posla diplomatom in bo gotovo poostril nasprotstvo med Avstrijo in Rusijo. Stvar je sledeča: Pri Podwolocyski sta eskortirala dva avstrijska orožnika dva ruska bandita, da ju izročita russki obmejni vojak, ki je hotel prevzeti hudo delca že na avstrijskem ozemlju, a ker sta orožnika izjavila, da izročita hudo delca še v Rusiji, obnašal se je ruski vojak tako izzivalno, da sta avstrijska orožnika ustrelila ruskega vojaka. Nato so pričeli russki vojaki, 40, streličati na Avstrije, ne da bi bil kdo ranjen. Orožniki so se umaknili nato nazaj v Podwolocysko.

— **Na Portugalskem** ne pridejo do miru. Brezbojni prekučuhni nimajo sreče. Sicer trdijo, da se ljudstvo polagoma vendar približuje novi vlad, a dejstva govore drugače. Iz Italije javljajo, da je odredil italijanski mornariški minister, da odplove dve križarki in ena bojna ladija proti Portugalski.

— **Arabija** se punta proti turški vladni ter hoče postati samostalna država. Boj med turško vojsko in arabskimi četami postaja precej vroč. Iz Carigrada morajo pošiljati vedno več vojakov na bojišče. Toda tudi število upornikov narašča. Zadnji čas se jim je pridružilo zopet pet rodov. Da bo vojna dolgo trajala, kaže dejstvo, da so pripravili v Carigradu več zdravniških štabov in 15 postelj za poljske bolnišnice.

Kuga prihaja.

Lani se je ustavila črna žena z morilno roko neposredno pred nami. Hodila je že po Hrvaškem, Ogrskem ter pogledala tudi na Dunaj. Bila je to kolera. Potem je prišla zima, in kolera je v naši državi ustavila svoje obiske. Toda naša srca se z grozo in trepetom povprašujejo, kaj bo, ko pride zopet gorka pomlad in vroče poletje.

Med tem naznanja najzlobnejša sestra kolere, črna kuga, svoje velike žrtve v Aziji. Se nevarnejša nego kolera, je črna kuga, ki se kratkomalo imenuje kuga. Pojavlja se najpozneje v petih dneh po okuženju, in okuženi človek že umrje v treh ali štirih dneh. S kruto roko je zagospodarila ta kuga v Mandžuriji, kjer se je pred leti odigrala rusko-japonska vojska. Poročila, ki prihajajo od tamkaj, so naravnost strašna. Iz Harbina pišejo, da leži na stotine mrtvecev po cestah. Psi prihajajo od vseh krajev in glodajo na mrtvih truplih, krokariji se vsedajo trumoma na mrtva telesa in jih kljuvajo, in oboji zanesajo potem takem kugo v druge kraje. Neštevilna trupla se pomečejo v reko Sungari, po kateri priplavajo v reko Amur, okužajoč povsod vrežje in pokrajine. Zaravniki pa so brez pomoči. Ni se še inačo zdravilo, ki bi bilo uspešno orodje ptičej težg zgroznih morilki.

Francoski zdravnik dr. Meunier se je pri preiskovanju na kugi obolelega bolnika okužil in sam takoj spoznal, da je okužen. Naročil si je bolniški voz, da bi nikogar dalje ne okužil. Potem se je zavil v rjuno, namečeno v razkužilni tekocini, in se peljal v barako za okužene, kjer je svojim tovarniškim-zdravnikom naznani, da pride čez dva dni črna smrt ponj. Njegovo prerokovanje se je uresničilo, tovarniški ga niso mogli rešiti.

Črna kuga je vsled tega tako strašna, ker je okuženje izredno lahko. Dočim se pri koleri lahko okuži le po odpadkih, se vrši okuženje pri črni kugi tudi po zraku. Z dihanjem in dotikanjem se okuži. Najhujše je, ako se okužiš z dihanjem, ker se razvije kuga potem z veliko naglostjo na pljučih in te umori. Imenuje se črna kuga, ker postane človek črn, ko ga je umorila.

Iz Mandžurije se razširja kuga proti Šantungu in Ciliju, torej proti jugu. Glavno mesto Kitajske, Peking, je v veliki nevarnosti pred kugo. Kitajska vlada je proti kugi brez vsake moči ter se je obrnila že na evropske države, najti jih pomagajo v boju proti kugi.

Nosilec kuge je neka mala žival, po imenu tarbagon, ki živi v mongolskih ravninah v neizmernih množinah in česar kozuhovina je zelo dragocena. Na tisoče lovcev lovi v teh stepah kljub vsemu pomanjkanju to živali, med katero se mnogokrat pojavi kuga, ki jo potem tudi nalezejo lovci. Ti lovci navadno prej vsled kuge tudi pomro, predno dospejo v obljedne kraje. Vsled tega je ostala kuga omejena doslej navadno le na Mongolsko. Sedaj pa se je kuga silno razširila. Pomrli so celo nomadski rodovi in na stotine lovcev, tako, da beže nesrečni Kitajci v množici v ruske pokrajine, ki so tako prenesli kugo v obljedne kraje. Ruska vlada je moral prepovedati izvoz tarbaganove kozuhovine, ker bi se po njej mogla razširiti kuga ne samo v Rusiji, temveč po vsej Evropi.

V notranjosti Kitajske se razširja kuga z grozno naglico. V enem tednu so našeli 2800 mrtvecev. Evropejci beže in zapuščajo okužena mesta. V Harbinu je umrlo v enem dnevu 40 oseb na kugi, 1225 jih je bilo sumljivih, da so okuženi. To so grozne vesti, zlasti, ako pomislimo, da tudi evropski zdravniki ne morejo ničesar trajnega in uspešnega ukreniti proti kugi.

Razne novice.

Iz pošte. Poštni adjunkt Oto Santi v Poljčanah je imenovan za poštarja prvega plačilnega razreda v Mürzstegu. — Za poštarja prvega plačilnega razreda v Rogatcu je imenovan poštni adjunkt Franc Mitterhammer v Graču. Seveda zopet Nemec.

* **Osebna vest.** Na graškem vsečilišču sta bila promovirana za doktorja prava g. Ivan Klobasa iz Sv. Jurja ob Ščavnici in g. Matija Zorjan, pravni praktikant pri okrožnem sodišču v Mariboru.

* **Narodnostni mir.** Nemci delajo z vsemi sredstvi, da bi ne prišlo med Nemci in Slovenci do nobenega miru. Naravnost izzivalno je, če proglašajo Nemci kot svojo sveto narodno dolžnost, da ugrabijo in pokupijo kolikor mogoče veliko slovenskih posestev. V to svrhu se organizirajo in nabirajo denar. Da bi na noben način ne buio miru, naseljujejo na ugrabljenih posestvih protestante. Nič manj ne kalijo mirus svojimi šolami. V Ceršaku ni enega otroka za nemško šolo, vsi obiskujejo slovensko-nemško šolo, da se naučijo obeh jezikov, a nemški Schulverein postavi v Ceršak svojo šolo in zanesi tje nemir in preprič. V St. Lenartu v Slov. gor. imajo nemško-slovensko šolo. Kljub temu je postavljal nemški Schulverein tam tudi svojo šolo, in jo sedaj naprtil na ramena ondotnih davkoplačevalcev. Ti se branijo nepotrebne breme, in nastal je nemir in spor. Povsod nam kalijo Nemci s svojimi društvi mir. A vlada to hladno gleda. Poslanec Roškar je v državnem zboru vprašal vlado, kako da pripušča nemškim društvom, da kalijo mir, a na Koroškem Slovencem razpušča gospodarska in katoliška društva. Za vse enake pravice.

* **Vlekel** je prav pošteno nemške poslanke zadnjikrat v državnem zboru naš mariborski prijatelj Wastian, ali po domače Boštjan. Pravil jim je, kako narašča na Spodnjem Štajerskem struju, ptujskega „Štajerca“, kako se vedno več ljudi zateka v tabor bivšega socialnega demokrata Linharta. Shodi te stranke da baje krasno uspevajo. Poslanec Malik je kar slne poziral, tako prijetno mu je dalo, ko je slišal tako lepe besede o napredku Štajercijanske stranke. Tudi drugi nemški poslanci so se brisali pri teh besedah okoli ust, kakor bi jih kdo medom namazal. Naš prijatelj Boštjan pa se je po govoru zadovoljno muzal, ker je našel toliko bedakov, ki so verjeli njegovim besedam.

* **Sirokousti** se o svojem Šentlenartskem shotu „Štajerc“ in bahato izjavlja, da je Šentlenartski okraj govoril. Istina, govoril je, toda pri Arnušu in ne v Vereinshausu, ker so dali iz Štajercijanskega shoda kmete Šulferajnskega okraja izgnati z bajonetom. Ti kmetje so sli potem k Arnušu, tamkaj prosto zborovali in obsodili vse Štajercijanske goljufe, oderuše in bedake. In s tem je bila obojena malodane cela Štajercijanska stranka.

* **Posojilnica.** Denarni polomi, ki so se zgodili med Nemci (Celovec) in ki se doigravajo sedaj med liberalci (Ljubljana), niso seveda z našo denarno organizacijo v prav nobeni zvezi, ker je znano, da se mi od nekdaj ogibljemo in svarimo tudi druge pred zvezzo s tremi ljudmi. Ako pa bi se kdo našel, ki bi hujškal in govoril neresnico, potem prosimo, da takéga lumpa takoj naznanite Zadružni zvezi v Mariboru, ki ga bo dala neusmiljeno zapreti.

* **Liberalno tiskarno** v Celju so z ozirom na delavce, ki bi izgubili vsled nenadnega zaprtja tiskarne kruh, zopet otvorili. A s tem razmere v Zvezni slovenski posojilnici, ki ima to tiskarno, niso niti za lás izboljšane. Dr. Benkovič bo nadalje branil koristi pri zadetih posojilnic in se ne bo dal ustrašiti po nobeni grožnji in nobenem psovanju. Nikdar se nismo bali liberalcev, najmanj pa seveda sedaj, ko leži pri liberalcih vse na tleh in s strahom pričakuje zadnjega udarca, s katerim še jim prizanašamo. Ako dolega, to je odvisno, kako se bodo vedli. Ako bodo držali roke pridno na klopi in se vedli kot pridni otroci, lahko jim še prizanašamo.

* **Ljudsko štetje.** V Mariboru so našeli 26.081 prebivalcev, in sicer 12.432 moškega ter 13.649 ženskega spola. Vojašta je v Mariboru okoli 2000 mož. Potem takem šteje Maribor okroglo 28.000 prebivalcev. Leta 1900 so našeli v Mariboru 23.258 prebivalcev. — Velenje je našelo 2606 prebivalcev, međi njimi 16% Nemcov. — Kamnica šteje 705, Studenci približno 5000, Razvanje 655, Fram 441, Polička ves 552, Bohova 332, Jarenina 618, Pekel pri Poljčanah 755, Leitersaerg 1875, Hrastnik 2293, med njimi 468 Nemcov, Kapela 438 (6 Nemcov), Radenci 591 (24 Nemcov), Boračova 583 (2 Nemca), Turški vrh 834 (8 Nemcov), Konjice 1447 (197 Slovencev), Slovenska Bistrica 1306 (514 Slovencev), Ptuj 4637 (392 Slovencev).

* **Avstrijski živinorejci** morajo sedaj napeti vse svoje sile, da ugodijo zahtevam odjemalcev. V tem ozirom je tudi potrebna povzdiga pametnega gnojenja travnikov. V državnem zboru se je pečal s to zadevo poljedelski odsek in storil sklep, o katerih se zanesljivo upa, da se sprejmejo z veliko večino v kratek tudi v zbornici. Takrat bomo prinesli v našem listu tudi obširnejše stvarno poročilo.

* **Proti špeharjem.** Ptujski in mariborski nemški mesari se zopet pripravljajo z neko pritožbo proti našim slovenskim špeharjem. To jim najbolj mrzi, ker špeharji prodajajo meso in slanino ceneje kakor bi radi mesari. Baje so skovali zopet skupno ptujski in mariborski nemški mesari vlogo na namestništvo, z zahtevo, da se omeji špeharjem prodajo mesnih predelkov na mariborskem in ptujskem trgu. Upamo, da je ta pobožna želja nasprotnikov naših špeharjev prazna. Pozor!

* **Iov. kat. inobračevalno društvo „Straža“** na Dolenju vabi vključno na zabavni večer, ki ga prirede s prijaznim sodelovanjem slov. kat. akad. društva „Danica“ na Štefanovo, dne 2. sredo na t. 1. v. večki dvoran. — Češkega narodnega doma. XV. Turnersko 9. Vspore: 1. K. Novak: „A. H. j.“, koračna (godba). 2. J. Hansmann: Jugoslavija, overtruba (godba). 3. P. H. S

se odpre od pol 7. uri, začetek točno ob pol 8. uri srečer. Vstopina: Sedeti prva vrsta 8 K, druge vrste 2 K, tretje vrste 1 K, galerija 60 vin. Članici plačajo polovico (legitimacije)! — Članarino se lahko povrata tudi se pri blagajni z oddanim spoštovanjem edbor.

Mariborski okraj.

m Maribor. Letos dijaki srednjih šol ne bodo imeli ob sklepu prvega tečaja počitnice. — Zaradi ljudskega štetja hodijo nemški gospodje okrog in se posebno zanimalo za Slovence. Če misli kateri naših rojakov, da se mu je zgodila krivica, naj se zglati v uredbištvu.

m Maribor. V nedeljo, dne 5. februarja, je v Narodnem Domu večerna predstava (začetek ob 8. uri) igre: Robert in Bertram.

m Kmet v neki mariborski krčmi. Naroči si pečenko. Natakarica mu nekaj prinese. — „Tako, to naj jaz plačam!“ se možato postavi kmet, „ali je moj denar slabši kot gospodski? Plačati bi moral kot gospod, postreže se mi pa slabše. Ali je to pošteno? Kmetov denar je ravno toliko vreden, kot gospodki. Nesite to nazaj, pa mi prinesite, kakor je prav, sicer grem!“ In čez par trenotkov je možati in samozavedni kmet jedel izvrstno pečenko. — Z imenom lahko postrežemo.

m Sv. Peter pri Mariboru. Dragim čitateljem „Slov. Gospodarja“ je še v spominu, da se je zgodil pretečeno leto pri nas dne 2. avgusta grozen zločin.

Po noči so nam vdrli v cerkev, odprli s silo tabernakelj in ukradli že njega, monštranco z Najsvetujejšim vred. Znano vam je tudi, da smo našli monštranco. Sedaj smo jo dobili od sodnije že nazaj, pa kakšno? Razdrobljena je na 147 koscev! Strta je tudi lunula. Najsvetujejšega in najdragocenijega dela — sv. hostije — pa ni. Kje je, tega ne vemo, ker še nimamo hudočneža, ki bi nam edini znal povedati, kam jo je dejal. Razdrobljena monštranca se bo hranila v poseben stekleni omarici. Jezusu v presv. Rešnjem Telesu pa smo sklenili postaviti spomenik, ki bi mu naj kazal, kako globoko čutimo razdaljenje, ki se mu je s tem zločinom zgodilo, in hočemo storiti vse, da mu isto popravimo, kolikor je pač mogoče v naših močeh. Pa kaj zamoremo sami? Ustanovili smo zato posebno društvo, ki je potrjeno in odobreno od duhovne in posvetne oblasti. Namen tega društva je, nabirati doma in zunaj župnije ude in dobrotnike, ki bi nam pomagali izvršiti preblagi naš namen. Ud društva postane, kdor plača na leto 1 K, ustanovnik pa, ki plača 100 K enkrat za vselej, ali pa 10 K vsako leto. Kdor pa daruje manjšo sveto, ali pa le moli za prospeh društva, je njegov dobrotnik. Za vse se daruje slovesna sv. maša na Petrovo in na Gori na Malo Gospodinico dne 8. septembra, ko je največje žegnanje. Moli se pa za rajne ude pri 13 sv. mašah, ki se opravljajo med letom za dobrotnike naše cerkve. Gotovo so to prav velike milosti, katerih pa se lahko udeležiš, če vplačas na leto 1 K. Ker nas je obiskala letos huda toča, prosili smo že za pomoč v „Slovenskem Gospodarju“, in ne zastonji. Veliko dobrotnikov se je že oglasilo in nam poslalo lepedarove. Omenimo te-le: Vlč. g. Ernest Trstenjak, c. in kr. vojaški kuraf v Gradeu, 10 K; g. Ivan Strniša, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju za se in svojo obitelj, 40 K; c. g. Konrad Šeško, kaplan v Hočah, 3 K; Kovačič Frančiška iz Ptuja 9 K; M. Zimič iz Jarenine 5 K; neka mladejka, ki pa ni hotela povedati svojega imena, 3 K. Rekla je, „to ni vredno spomina.“ Ni vredno? Uboga vdova je dala par vinarjev za tempelj, in Jezus jo je pohvalil! Ti si pa dala veliko več, kar je pač znamenje, da zares visoko častiš Jezusa v presv. Rešnjem Telesu, ker se ti zdi tvoj dar tako malenkosten. Prosim le, da nam nabereš več takih „malenkost“, in da najdeš še veliko posnemovalec. Mi smo zadovoljni z vsakim darom. Omenjeno društvo se je ustanovilo že 11. decembra 1910. Izvolil se je takrat odbor: Martin Tomažič, kaplan; Jožef Lorber, župan; Janez Cvikel, kmečki sin iz Vinske gore; Minka Muršec, Ivana Pfendner in Klara Senčnik, vse tri navdušene zaveznice. Namestnika sta Janez Slik in Franc Fras, pregledovalca računov pa Leopold Krajin in M. Muršec. Pri tej priliki je predaval č. g. dr. F. Kovačič o svojem romanju v sveto deželo, in sicer o svetih, ki spominjajo na patrona naše župnije, Matere Gorsko in sv. Petra. Bilo je nad 100 poslušalcev, ki bi še radi poslušali nadaljevanje čez eno uro trajajočega govora. Odbor se je tako le sestavil: Predsednik je po pravilih vsakočasni župnik, ki opravlja obenem službo blagajnika, zato ga ni treba posebej voliti. Podpredsednik č. g. Martin Tomažič, tajništvo pa se je izročilo Mimiki Muršec. Odbor si po pravilih še lahko privzame v pomoč druge ude, nabirace in pospeševalce društva. Sedaj pa veselo in z zupanjem na delo! V nabiranju milodarov so posebno marljive šolarice, ki po krajevih darujejo za tabernakelj, ne pa, kakor je rekla neka mala deklica prvega razreda: „Zato, da nam bodo g. župnik kupili drugega Jezusa, ker so nam onega ukradli.“

Sv. Trojica v Slov. gor. Ena sama lastovica še ne naredi pomlad. Ena sama polhovka pa obrne Trojico popolnoma narobe. Takšna je moč polhovke, da hočojo naši Golobje občinskim ubožcem, čedniku, policiju in nočnemu čuvaju preskrbeti to blagodejnotoplo zimsko kučmo. Gotovo jim bodo hvaležni za to, saj dosedaj pač niso bili vajeni takih dobro. Pa da nam ne bodo gospodje preveč zavidni za našo prelepno narodno kučmo, hočemo svetovati tudi njim, kako si lahko nabavijo še mnogo imenitnejšo, modernejšo, gizdavejšo in kot znamenje naravnost nenavaden po-krivalo — jezovko. Kupi si ježa, sleči mu s hrbita, tisto bodičasto kožo in pazi, da ostane glava pri njej,

ker ježev rilček ti bo boljše služil, nego najsvetlejši senčnik burševske kape. Kot podlogo si kipi pri Golobu krpo barbeta, ali pri Kirbišu zaplato usnja, in pri Lukmanu pedenj kožuhovine, ali pri gasilnem društvu kos pangermanske zastave, ki bi se še najbolje podala v nemškatarsko kučmo, posebno če je pustis zadaj plapolati iz nje nekaj centimetrov, ce hočeš tudi par metrov črnordečolke cunje. Kožo in podlogo ti Bramberger lepo zarobi, Rollmannschti jo požegna, da bo zavarovana proti nezgodam, in pokrivalo je gotovo. Parada bo večja in znamenitejša, nego jo imajo pruske pikelhavbe. Feri odpre veletrgovino z žovkami, ki se hitro razširijo po celi spodnji Stajerski, po Koroški in drugod po Slovenskem, kjer živartijo in hajlajo nemčurji in izpodrivajo ter preganjajo Slovence z lastne zemlje, kakor je izpodrinil jež lisico iz brloga. Samo to je spak, da polh ni lisica. In nam se vse tako zdi, da ostane polh zmagovalec. Verujte nam, gospodje, da še pride čas, ko izgine zadnji jež iz Slovenskih goric. In takrat bo morda celo kak Gollob plesal v lenarskem „Trutzburgu“ s polhovko na glavi. Za sedaj smo pa še popolnoma zadovoljni, če kupijo g. župan magari celemu trgu polhovke. Se bo vsaj videlo, da je Sv. Trojica slovenska, ker po vaših napisih bi moral tuječ soditi, da ga je zanesla noga tje nekam na Ren in ne v Slovenske gorice. Heil!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Politično zborovanje. Katoliško politično društvo za sodniški okraj Sv. Lenart v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 5. svečana 1911 javen shod pri Sv. Lenartu v Slov. gor. v dvorani g. Arnuša po večernicah. Društvo ima svoj letni občni zbor. Za tem pa govorita gg. poslanca dr. Korošec in Roškar. Možje naši in mladeniči Šentlenartskega okraja! Pridite na naš shod! Ožigalo se bo nečuveno postopanje Štajercijanske stranke, ovrgle se bodo njihove laži in obrekovanja. S svojo udeležbo pokažete svojo politično zavest. Mi ne bomo zborovali v senci bajonetov, naš shod bo shod poštenih, politično zavednih mož! Nikdo naj ne ostane doma! — Odbor.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Bralno društvo „Edinstvo“ priredi v nedeljo, dne 12. svečana 1911 po večernicah svoj občni zbor. Dekliška zveza pa uprvari obenem gledališko igro „Vestalka“, ki se godi v času cesarja Nerona. Dr. Tipič predava o zdravilstvu, zlasti o navodilih v prvi samopomoči. Pevske točke oskrbi pevski zbor. Prijatelji društva, zopet vas vabimo! Ginljiva igra „Vestalka“ v rimskih kostumih ali oblekav vas bo gotovo zanimala.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Zopet slučaj nagle smrti. Kap je zadela Jožeta Ketiš iz Partinje, očeta našega vrlega somišljenika, posestnika pri Sv. Jakobu, Jožetu Ketišu. Zver se je odpravil vse proti domu, na potu ga zadene kap in tako je ležal celo noč. Šele drugo jutro so ga našli sicer še živega, a je kmalu umrl. Pogreb je bil v ponedeljek. Prejšnji četrtek pa je bila pokopana pridna učenka 5. razreda, Veronika Erlač. Pogreba so se udeležili tudi šolski otroci. Cloveku se res milo stori, ko se polagajo v grob tako mlada bitja. Naj počiva v miru!

m Sv. Anton v Slov. gor. V nedeljo, dne 29. januarja po večernicah je imelo naše Katoliško bralno društvo svoje letno zborovanje. Prostorna šolska soba je bila natlačeno polna zborovalcev. Posebno lepo znamenje za našo župnijo je, da se je zbralna na zborovanju tako lepo število mladine. Otvoril je občni zbor predsednik g. Rojs. Po poročilih o društvenem delovanju je govoril F. Žebot iz Maribora o pomenu in vzvišenih ciljih naših izobraževalnih društev. Opozorjal je tudi na kugo, ki mori čut poštenosti v našem ljudstvu, na nesrečni — ptujski šnops. Ob začetku in koncu zborovanja, ki je trajalo skoraj dve uri, je nastopil tudi domači tamburaški zbor z lepo ubranimi komadi.

m Lučane. Trg Lučane je dobil električno-čestno razsvetljavo, razstava je v Arvežu.

m Biš. Pri nas se je našelo 311 ljudi, 69 konj in 430 glav goveje živine. Gospoda, zdaj pa pomislite, v občini s 60. številkami toliko goveje živine, naši ljubi prijatelji meščani in socialni demokratje pa pravijo, da nimajo zadosti mesa, pa si ga dajo voziti sem čez tisto veliko mlako. Ga ni treba v dim vesiti, ker se že na potu preparira. Sedaj pa še ta gobčna kuga. Koliko rejenih svinj je še naprodaj, a špeharje ne smejo k nam, da bi jih odkupili. Jih bomo morali zaklati doma, denarnice pa dejati na sušilo. Naše Šentbolfensko Bralno društvo pa že nekšega šmenta vključujo, pa nič ne povedo, kaj bo. Samo tisto pravijo, da bo strašno lepo. Nas že zdaj vabijo, da bi prisli k tisti prireditvi. Kakor se meni zdi, se bo šlo za nekšo doto. Torej na svidenje v šoli.

m Fram. Zdrav kraj je na vsak način naše zeleno, sedaj belo Pohorje, ker še letos ni bilo nobenega mrljica, četudi šteje fara 2400 prebivalcev.

m Fram. Fantje! Tisti Koren iz Slivnice, ki se je dal letos na komando Hrastnikovo, zapisati za korenitega Nemca, vas vabi na nedeljo na „Buršenbal“. Fantje, kaj takega v Framu še nismo doživelj, da bi nas slovenske mladeniče „nemški“ Koren vabil na „Buršenbal“. Tovariši! Med nami ni nobenega Nemača, in gotovo tudi ne bo nobenega izdjalca!

m Fram. V nedeljo tedaj bomo pokazali mi mlađi, da nismo zadnji med slovenskimi fanti. Priredili bomo v Društvenem domu veselico, ki mora biti res vesela. Vesela bo posebno zato, ker ne bo pitja, ne vpitja, ne plesa. Otverili bomo novi, krasni gledališki oder, mojstversko delo našega akademičnega slikarja g. Frasa. Na novem odu bomo na novo nastopili z novimi pesmimi, ki nas jih je naučil naš novi g. or-

ganist, nas nove pevce, ki nas je nad 15. Pomagale nam bodo tudi pevke, tako, da nas bo novi oder kmaj nosil. Uprizorili pa bomo tudi igro, veselo in žaljivo, da ne bo smeha ne konca ne kraja. Gotovo se bo oglasil tudi kak govornik, ki nas bo navdušil za nadaljnjo delo. Taka je naša zabava v predpustnem času, zabavo na plesiščih pa prepustošamo drugim, za nas je „pregmejn!“

m Fram. Kmetje! Veselo novice vam poročavata tovariš-kmet! Naša kmečka hranilnica, stara nekaj čez eno leto, je imela po poročilu g. nadrevizorja nad 155.000 K prometa lansko leto. Predragi kmetje! To je vaše delo, vaš uspeh, vaš denar, vaše zasluge, torej tudi vaš ponos! Tedaj pa kmetje, delavci, obrtniki in drugi, stopimo skupaj, da bo naša zadruža se bolj napredovala nam v veselje in korist.

m Slov. Bistrica. Spoštovana rodbina Jerovšek v Novi vasi je obhajala v ponedeljek, dne 30. januarja dan velikega veselja. Oče in mati sta slavila namreč 40-letnico svojega zakona v polni meri telesnega in duševnega zdravja. V ta namen je bila zjutraj sv. maša, katero je daroval njih sin profesor dr. Jerovšek, opoldan pa se je zbrala na domu družba priateljev in znancev slavljenčevih, da mu čestitajo. Za „Slov. Stražo“ se je nabralo 16 K 70 vin. Slavljenčema pa kličemo iz srca: Še na mnoga leta!

m Laporje. Izobraževalno društvo je imelo dne 22. t. m. svoj občni zbor, na katerem se je izvolil za predsednika vrli posestnik Peter Pivec iz Brežnice.

m Tinje. Ljudsko štetje v občini Tinje je imelo ta-le uspeh: Občina Tinje ima sedaj 1209 prebivalcev. Naštelo se jih je 131 manj kot leta 1900. Župnija Tinje steje 965 duš, tudi tukaj se je število zmanjšalo za 67 duš. Po narodnosti so razven 7 Nemcev vsi Slovenci. Izmed šoli odrasli starejši ljudi jih je še 168 takih, ki ne znajo čisto nič čitati. Od domačih koristnih živali se je naštelo 718 goved, 463 ovc, 583 svinj, 1010 perutnine, 86 panjev čebel, 7 koz, 3 konji in 1 osel.

m Dlaki kuhinji v Mariboru so darovali slediči p. n. dobrotniki in dobročine: Okrajna posojilnica v Ormožu 40 K; Fr. Zagoršak 28 K; Fr. Spindler, kapl. 5 K; za kruh sv. Antona 1 K, dr. A. Jerovšek 10 K; Fr. Ogrizek, župnik 4 K; Okrajna hranilnica v Slov. Gradeu 70 K; za kruh sv. Antona 1 K; Fr. Šnajder, nadučitelj v p. 10 K; Jož. Cízek, dekan 10 K; konkurenčni 22 K; Strakl, župnik 20 K; Jož. Skvarč, kaplan 5 K; dr. Sorn, profesor 2 K; okrajni odbor v Šmarju 60 K; Za herl, učitelj nabral 4 K; okrajna posojilnica v Ljutomeru 40 K; Žičkerl, učitelj nabral 5 K 50 vin.; Fr. Bahovec, dekan 2 K; dr. Leskovar 10 K; dr. Jerovšek 20 K; Herzog Anton, nadučitelj nabral 11 K 61 vin.; posojilnica v Ormožu 30 K; Lombaršek 5 K; dr. Klasnik 15 K; dr. Strelec, volilo po Al. Juriju 36 K 32 v.; Mih. Levnik, župnik v Kapelah 10 K; klub skadematov v Celju, tretji na narodna zbirka 100 K; dobrotniki 21 K 40 vin.; Ant. Šlander, čast. kanonik, 15 K; Janez Šerbelj, 5 K; Vin. Zolgar, kaplan 5 K; Jan. Begovič, kaplan 5 K; Podvinski, župnik, 10 K; posojilnica v Makolej 50 K; Lendovšek, duh. svet. 10 K; morjanovi v Slivnici 5 K; R. Š. Koprivnik, žup. svetnik 50 K; g. Dečko 2 vredni krompirja; gospa Sajnkovič vredni krompirja; gvpodčrna 2 vredni krompirja; gospa Šiljanec 14 litrov fižola. Vsem dobročinkom in dobročincem stoter Bog plati!

m Hobec. Na Svečinco po večernicah priredi naše bralno in gospodarsko društvo zopet poučno predavanje pri g. Rojku po večernicah. Vsi dobročinci v Štajerskih vredničnih društvenih zavodovih in prijetljivih društvenih možje, žene, fantje in dekleti pride v obilnem številu.

m Glivnica. Izobraževalno društvo v Glivnici pri Mariboru ima svoj občni zbor v nedeljo 12. svečana po večernicah. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Gledališka igra: Prepirki a. sosed. 3. Letno poročilo: a) tačnika, b) bl. gajnika c) knjižnici. 4. Volitev novega odbora. 5. Predlogi in nasveti. Vse ude kakor tudi druge prijatelje našega društva najujudnejše vabi k mnogobrojvi udeležbi občnega zborovalca.

m Laporje. Izobraževalno društvo je imelo dne 22. t. m. svoj občni zbor, na katerem se je izvolil za predsednika vrli posestnik Peter Pivec iz Brežnice.

m V Laporju priredi izobraževalno društvo dne 5. februarja t. l. pop. po večernicah gledališko igro: Kukavica modra ptica. Vstopnišča je tako mala, zato pride v obilnem številu.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Influensa je v zadnjem času močno nastopila in razsaja zlasti med otroci. — Glejte, kaj žganje dela! V zadnji številki je poročal „Slov. Gošpodar“ o nadnadi smrti 24-letnega fanta Pravdiča, ki ga je zadela ob Dravi kap, sedaj še dostavek. Tisti mož, ki je peljal mrtvega Pravdiča v mrtvašnico, je že tudi mrtvev: da bi se pri spravljanju ledu „zagrel“, je vlival v se strupeni šnops, a pograbila ga je pljučnica, in moral je v najlepših letih umreti! Ljudje božji, varujte se žganja, posebno še v letoš

p **Leskovec** pri Ptiju. Pretečeno nedeljo je bil ustanovni zbor ter obenem prvi občni zbor novega Izobraževalnega društva. Sklicatelj zбора, g. župnik, razloži pomen bralnih in izobraževalnih društv, zlasti, da nimajo nič opraviti z raznimi konzumi in z drugami, da se torej ni bati nobene izgube, ampak prinaša edino-le dobiček tako društvo, ker izobrazuje člane. Nato je pristopilo takoj 35 udov. Odbor se je sestavil tako-le: Predsednik Kokolj Vid, podpredsednik V. Križ, tajnik Habjanič Martin, namestnik Podhostnik Ivan, blagajnik Horvat Jožef, namestnik Vičovič Jožef, knjižničar O. Škamlec. — Rasti! Cveti!

p **Velika Nedelja**. Dne 30. januarja se je izročil šardinskemu županu g. Florijanu Kuharič srebrni križec s krono, s katerim je bil pred kratkim na hvalevredni predlog ptujskega glavarstva odlikovan od cesarja. Slovesnosti so se udeležili tudi ptujski okrajni glavar dr. Netolizcka in mariborski mestni župnik kanonik Moravec.

p **Dornova**. Naša vrla dekleta se, kakor sem slišal, učijo lepo igro, namreč „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“, katero mislijo uprizoriti v naši narodni šoli dne 5. februarja. Za napade, ki jih naši nasprotniki, namreč nevedni štajercijanci včasih zareščijo, se naša vrla dekleta niti ne zmenijo. Z veseljem, Vam, gospod urečnik, poročam to veselo novico. Štajercijancem dolg nos, naša dekleta pa naj Bog živi!

p **Iz Ormoža**. Podpisani krajni šolski svet in šolsko vodstvo izrekata iskreno zahvalo vsem blagim prijateljem in podpornikom ormoške okoliške šole, ki so z dobitki in denarnimi prispevkvi omogočili najprej tombolo v prid božičnice in potem še božično samo, ki se je vršila na naši šoli v nedeljo, dne 18. decembra 1910. — Krajni šolski svet in šolsko vodstvo Ormož-okolica, dne 24. januarja 1911.

p **Vurberg**. Naše gospodarsko izobraževalno društvo je napravilo preteklo nedeljo lepo zborovanje. Soba je bila natlačena polna. Govorila sta vrla voditelja naših fantov I. Raši ml. in Jakob Felicjan. Prvi je obširno poročal o protialkoholnem shodu na Ptiju in vnenem srca mladine za boj proti Šnopsu. Drugi je govoril o včasih in naukah, ki jih je slišal na zadružnem tečaju pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Tretji govornik je govoril o gospodarskem vprašanju. Veselo je pri nas društveno življenje. Če ne verjameš, pa pridi in poglej.

p **Sv. Lovrenc** v Slov. gor. Kadar stopiš psu na rep, tedaj zacevili, in če mu je mogoče, tedaj tudi vgrizne. Tako se je zgodilo tudi pri nas Šnopsarski Štajercijancem in zaplavljencem mladine. Naš č. g. župnik je namreč omenil smrt Ivane Šoštarič, ki je novembra minolega leta kot nezakonska mati porodila dvojčka. Ker je bila sama na svojem posestvu, je g. župnik povedal s prižnico, kdo jo je oskrboval. Pomilovalo so jo, da ni prišel nikdo, da bi se jo previdelo, čeprav je bila pet tednov bolna in sta bila pri porodu dva zdravnika. Sedaj pa kar gori jeze v celem Štajercijanskem taboru. Take grde pisarije, kakor jih je prinesla ostudna ptujska krota čez našega dobrega in vnetega dušnegata pastirja, so pa zmožni le tisti, ki opravljajo službo božjo po Šnopsarijah in gostilnih in zagovarjajo greh. Vsi pametni farani se zgražamo nad tako svinjsko pisavo, ki je je zmožen samo „Štajere“. Castiti gospod župnik na svojem ugledu gotovo nič ne izgubi, temveč še častno je za njega, če ga „Štajere“ napada; sramota bi bila za župnika, če bi ga tako umazan list hvalil. Zato vsi pošteni farani, in teh je večina, Vam, naš dobri in ljubeznivi gospod župnik, kličemo: Vstrajajte na dosedanje poti! Delujte kakor dosedaj, za čast božjo in milo slovensko domovino! Mi hočemo z Vami vred pobijati in zatirati Šnopsarskega in nečistega „hudiča“. Teti, dopisnik ptujskega lažnjiveca in tvojim pomagalcem pa svetujemo: drugikrat se podpišite s svojim pravim imenom, da bomo spoznali „razburjeno ljudstvo“.

p **Sv. Lovrenc** v Slov. gor. V ptujskem „Štajercu“ se je vrgel nek dopisnik na našega veteč. g. duh. svet. in župnika Jožefa Sinka s takimi lažmi in obrekovanjem, da si ni mogoče misliti, da bi imeli med seboj takega človeka. Mi si pa ne moremo misliti sploh bolj požrtvovalnega in za vse dobro in sveto boli vnetega duhovnega pastirja, ki se ne vstrašijo nobenega dela, s katerim bi zamogli koristiti svoji župniji, katero, kakor nam je iz mnoga vzgledov jasno dokazano, nad vse ljubijo. Zaradi onega dopisa se četvinto Šentlovrenčči užaljene, g. župniku pa obezemo s tem še večjo ljubezen. — Jakob Horvat, župan pri Sv. Lovrencu; J. Segula, župan občine Hlaponec; Franc Čeh, župan občine Dragovič; Franc Štebelj, župan občine Zakušak; Anton Čuš, župan občine Zagorec.

p **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. Naše Bralno društvo vrlo napreduje, to se je razvidelo na letosnjem obenem zboru. Knjig se je nabralo v pretečenem letu 1296, to je za našo župnijo, ki ni zelo velika, lepo število. Naročenih je bilo tudi precej dobrih časnikov, kakor so: „Slovenski Gospodar“ 4, „Naš Dom“ 1, „Naša Moč“ 1, „Mladost“ 1, itd., kateri so se tudi pridno prebirali. Potem se je izvolil na predlog č. g. župnika sledenči odbor: č. g. kaplan Alojzij Sagaj, predsednik; Jakob Tumpaj star., namestnik; Anton Čranko, tajnik; Martin Mohorko, tajnikov namestnik; Martin Napast, blagajnik; Matevž Predikaka, blagajnikov namestnik; Jakob Tumpaj ml., knjižničar. Pregleovalca računov sta č. g. župnik Jožef Ozmeč in Franc Napast, župan. Vrlo sestavljenemu odboru daj Bog obilo uspeha!

p **Sv. Barbara** v Halozali. Dne 22. t. m. je imelo tukajšnje k. s. izobraževalno društvo svoj IV. občni zbor. Udeležba je bila velika, kljub slabim potom in mrazu je bila društvena dvorana nabito polna. C. g. kaplan Berk Anton je navduševal navzoče za izobraževalna društva, kar ni bilo tudi brez uspeha. Pretečeno leto se je prebralok okoli 1900 časnikov in 285 knjig. Naročenih je bilo le nekaj časnikov, kakor „Slov. Gospodar“, „Naš Dom“, „Domoljub“ in „Mladost“; trije gg. odborniki pa so podpirali društvo s tremi „Slovenci“, 2 „Stražama“ in dr., za kar so se udje lepo zahvalili za veliko podporo. Na novo se je dalo vpisati takoj 39 udov, tako da šteje sedaj društvo 115 udov. Izvolil se je pa sledenči odbor: C. g. Anton Berk, kaplan, predsednik; vlč. g. Vogrin Iv., župnik, podpredsednik; g. Pišlar Ivan, organist, tajnik; Kolednik Ant., knjižničar; Brodnjak Janez, Brodnjak Jožef, namestnika. Sklenilo se je naročiti 8 iztisov „Slovenskega Gospoda“ 4 iztise „Domoljuba“ in 1 „Naš Dom“, 1 „Mladost“, 1 „Straža“, 1 „Kmetovalca“, 1 „Bogoljuba“ in več knjig. Udeleženci so se razšli polni navdušenja za pravo izobrazbo, in vsak je imel trden sklep, le delati za kršč. soc. izobraževalno društvo, liberalni tako imenovani „Naprej“ pa pustite, naj ga vzame sušica. p L. Škoc. V preteklem letu 1910 so Mohorjani zložili 10 K za „Slov. straža“.

p **Pri Sv. Križu tik Slatini** ima bračno društvo svoj občni zbor v nedeljo 5. februarja po večernicah. Na vsporedu je tudi govor mladencu iz Št. Peira. V nedeljo 12. in 19. februar bude se pa v čitalnici predstavljala žaloigrka „Kmet Herod“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. Ljudska štetja je izpadlo pri nas, kakor si je želel nemški Volksrat. Našteli so 1298 prebivalcev, med temi 610 Nemcev, 552 Slovincov, 136 ogrskih Slovincov. Leta 1900 je bilo med 1258 prebivalci 527 Nemcev, 621 Slovincov.

Ljutomer. Za čevljarsko obrt so prestali izkušnjo z dobrim uspehom sledenči pomočniki: Ignac Kšelo od Male Nedelje, Stampar Jožef od Sv. Križa, Cokan Jožef od Sv. Križa, Kolarč Jakob od Sv. Križa, Majcen Franc iz Ljutomera, Žajdela Matija od Sv. Jurija ob Ščavnici. Bog jim daj srečno življenje!

Gor. Radgona. Tukaj so razpisane volitve za okrajni zastop na Gornja Radgona. Po prejšnji razdelitvi v okrajni zastop ni bila zagotovljena nemška večina, ker so še kmečke občine navzlio temu, da so po postavi prikrajšane za mandate, imele lahko večino. A kaj store nasprotniki? Malo občino Gornja Radgona, ki z dvema industrije in petimi ali šestimi veleposestniki plača skupno do 6000 K direktnega davka (trg na sebi 3500 K), so naredili za trg. In sedaj ga imajo! Ta mali trg bo imel 8, oziroma 10 zastopnikov?! Cela razdelitev bo izgledala tako: Okraj plača do 77000 K dir. ces. davka! Industrijaleci so 4. Plačajo 3847 K, imajo 4 zastopnika. Veleposestnikov je 46, plačajo 11238 K z zastopniki 8–9. Trg Gornja Radgona brez industrije in veleposestnikov 3500 K z zastopniki 9–12. Kmečke občine 23 plačajo do 55000 K z zastopniki 8–10. Kmečke občine, ki plačajo torek do 55.000 K, bodo imele 8 do 10 zastopnikov. In Gornja Radgona: Pravijo, da bodo bržkone v Škripelih, dobiti za toliko mandatov dovolj mož? Trg gornjeradgonski se je naredil torej samo zato, da so izgubili kmetje svoje pravice! In kdo neki ima za to posebne zasluge. Prijatelj kmetov je to? To je prejšnji načelnik g. Bračko! In sedaj se ta gospod, prijatelj naš in slovenskega ljudstva zopet kaže za vse dobro izvenredno vnetega in ljudstvu dobro želega moža. Dvomimo kako, kajti ni vse zlato, kar se sveti!

Ljutomer. Mesto vence na k sto pok gosp. Ane Osenjak v Gornji Radgoni je darova velerodna gospa Nina Ivančič, učiteljica v Ljutomeru. Podporne društvo Franc-Jožefove šole 10 K. Bog plačaj!

Okoslavci. Prosto oljja počarna bramba v Okoslaveh naznanja, da ima v nedeljo, dne 5. februar t. l. ob 1. uru pri popoldne svoj letni občni zbor.

Slovenjgraški okraj.

Slov. Gradec. Hranilnica in posojilnica v Slovenjem Gradeu v Narodnem Domu je imela mino leta 1910 denarnega prometa 258.339/05 K. Vkljub mnogim napadom od raznih strani raste med prebivalstvom zaupanje do nje po malem od dne do dne. Hranilne vloge so se ponemožile in tako tudi stanje danih posojil za več ko 20.000 K. Vlogo obrestuje po 4% in jih pripisuje ob novem letu h glavnici, posojila pa daje proti 5% obresti na poročivo. Uraduje ob ponedeljkih od 9. do 12. ure dopoldne in ob torkih, če je na torek zapovedan praznik.

Smartno pri Slovenjem Gradeu. Krajni šolski svet pošilja vabila na tombolo za dne 5. februarja v prid ubogih šolskih otrok. Mi nimamo proti temu vabilu nič kaj ugovarjati in smo tudi dolžni, za ubogo šolsko mladino skrbeti, da potem lažje obiskuje Šoško. Vprašamo pa g. načelnika, ali mu je znano, da se je tiskalo na vabilu tudi nekaj nepotrebatega, kar ne spada na to povabilo, namreč Lovrenc Puh, trgovina z mešanim blagom in gostilničar v Smartnu pri Slovenjem Gradeu. Solskemu vodstvu je to pač gotovo znano, ker so se še v šoli ta vabilo delila. Kjer se bode vršila tombola, je last Ferdinanda Kaca, velikega liberalca, o katerem vemo, da ne vidi ravno-posebno rad, ako njegovi hlapci obiskujejo klekljalne gostilne.

Smartno na Paki! Dne 23. t. m. je bil poročen vrli mladenič Franc Irman z Marijo Bizjak. Ob tej priliki je daroval vrli ženin za „Slovensko Stražo“

5 K. Isti dan se je poročil Franc Šošter, posestnik kačmar, z Marijo Golavšek. Tudi na tej svatbi niso pozabili na „Slovensko Stražo“ ter se je nabralo 6 K 40 vin. Vsem blagim darovalcem iskrena hvala, obema zakonskima paroma pa veliko sreče!

Sv. Florijan pri Dolcu. Dne 8. decembra 1910 se je po posredovanju Štajerskega deželnega živinorejskega nadzornika Martina Jelovšeka osnovala bikiorejska zadruga pri Sv. Florijanu v Gornjem Dolcu v slovenjgrškem sočniškem okraju. Žadruga se imenuje: „Bikiorejska zadruga pri Sv. Florijanu pri Gornjem Dolcu, registrirana zadruga z omejeno zavzetom“, ima svoj sedež pri Sv. Florijanu pri Gor. Dolcu ter obseg občine: Gornji in Spodnji Češ, Mislinje, Kozjak in Pako. Namen zadruge je, povzdigniti govedorejo po skupnem nakupu in s skupno reje zadostnega števila dobrih plemenskih bikov marjandvorske pasme. Predstojništvo tvori šest udov in tri namestnike. Izvoljeni so v predstojništvo: Franc Jurač kot načelnik, Alojz Zupanc kot načelnikov namestnik, Franc Naveršnik kot tajnik in blagajnik; kot udje: Jernej Smolnik, Stefan Lusrič, Miha Jerome; kot namestniki: Vincenc Sušec, Miha Podjavšček, Ponrac Vovod. Pristopnila znaša 2 K, i delž 10 K, letnina za vsako vpisano kravo in telico i korno. Zadrugi je pristopilo dosedaj 34 udov.

Marnberg. Kakor govorijo ljudje, je v okoliški občini od zadnjega ljudskega štetja padlo prebivalstvo za 400 duš. Najvažnejši vzrok: ker nemški bogataši (večinoma so obogateli s slovenskimi grošči) naglo napravljajo iz kmečkih posestev po ceni same hube, od slovenske strani pa se po polomu v posojilnici zaradi konzuma nihče ne zmeni za ubogega kmečkega.

Vuzenica. Iz naših krajev se v časopisih redno malo čita in je to le zavoljo potrebe ljudstva in miru, akoravno bi se dalo marsikaj popisati, hvaliti in grajati. Toda ta molk se bo morda v krafkem pretregal, ker je zdaj nekemu privandrance začel čudno rasti greben in ga mu bomo morali začeti striči in s tem bo mir razrušen. Nam se le čudno zdi, da ima tak tuj človek toliko veljave pri našem od nas izvoljenem županu, da ga je postavil celo za občinskega redarja, ker je župan zunaj slovenski, redar pa posilnemski Kleidermacher.

Dravska dolina. Gospod urečnik! Zakaj pa Vaš list prinaša tako redko novice iz marnberškega okraja. Ali nimate v tem okraju sposobnih dopisnikov, ki bi bili navdušeni za vaš list? Ali je morebiti Vaš list jako slabo razširjen v tem okraju? Opozorite voditelje slovenskega ljudstva, da vrlo dopisujejo v Vaš list, ga razširijo po celem okraju in okornim bralcem, tudi pokazejo, kje so v listu domače novice. Povejte voditeljem, da je njihova dolžnost, svariti v vašem listu ljudi pred raznimi sovražniki in jim dajati dobri nasvetov. Na ta način, upamo, se bo tudi marnberški okraj vzbudil iz narodne mačnosti. Zadnji čas že je s št. Ilij pri Št. Peteru. V nedeljo 5. srečana pop po večernicah ima tukajanje bračno društvo svoj redni letni občni zbor. Zborovali se v oblinem številu vabijo.

Konjiški okraj.

Konjice. Zanimanje za poučni tečaj dne 6. in 7. t. m. v Konjicah je vsestransko. Ukaželjno ljudstvo je hvaležno S. K. S. Z. za to prireditve in se že vnaprej veseli priznanih govornikov in socialnih učitev Štajerskega kmečkega ljudstva. Upamo, da bo vsak član naših političnih in nepolitičnih, gospodarskih in izobraževalnih društev storil svojo dolžnost v agitaciji. Čim več mož in fantov privedete na tečaj, tem več storite za koristi, ki bodo tekli še leta in leta iz tega, kar se naučite v dveh dneh. Dne 6. in 7. srečana, naj noben mož in fant v celem okraju nima važnejšega dela, kakor da se udeleži tečaja. Ves uspeh te upalne prireditve je odvisen od obilne udeležbe. Gotovo je, da se bo kesal vsak, kdor bi zamudil to izredno priložnost, da razširi svoje obzorce, obogati svoje znanje, izkoristi svoje lastne izkušnje. Zapomnite si dobro – ne pozabiti – v ponedeljek in torek posvečenici pridite vse možje in mladeniči iz celega okraja v Konjice na poučni tečaj. Posebno pa še opozarjam gospodarje in gospodinje na predavanja o živinoreji, ki jih bosta na tem tečaju v torek dopoldne in popoldne imela znani strokovnjak v živinoreji in izvrstni predavatelj župnik Rožnik iz Selca na Kranjskem ter živinorejski inštruktor Krištof. Naj nikde ne zamudi, tega prevažnega pouka.

Konjice. V nedeljo, dne 29. januarja se je vršil VIII. redni občni zbor Bralnega društva po občajnem sporedu z volitvijo odbora, ki se je pomnožil. Pristopilo je par čvrstih, brihtnih fantov, ki bodo govoriti pomagali povzdigniti ugled društva. Javilo se je zlasti zanimanje za gojitev petja, prostega nastopanja ter skrb za tiste, ki gredo v tujino, v zvezi z Rafaelovo družbo. Priznati moramo, da imajo nekateri fantje precej praktičnega duha, ki ga je treba vzbušati, nikar pa vspavati. Da prispe enkrat mladenički odsek Bralnega društva do tistega viška kot Dekliška zveza, tam bo treba, vrli fantje, še dokaj truda in povzdignosti ter samozatajevanja. A nič naj vas ne straši, samo da s skupnimi močmi povzdignite ugled teh mladeničkih čet, ki zapravljajo evet mladostnih let. Sladka zavest, sreča in krepkost vaših tovarišev, hvaležnost njihovih starišev vam bodi plačilo!

Konjice. Nova okrajna cesta iz Konjic skozi Bezino mimo Sv. Barbare se pridno dela. To bo velikega pomena za celi okraj. Samo med del

k Zreče. Z občega zbora tukajšnjega društva „Straža“ še nekaj iz tajniškega poročila. Isto poroča, da je društvo ves čas svojega obstanka, kolikor so pač naše skromne razmere dopuščale, izpolnjevalo svojo naloge: pospeševati vsestransko omiko in blagobit ljudstva. O tem pričajo povoljni uspehi v javnem življenju. Kadar se je šlo n. pr. ob času volitev za dobro stvar, naša občina je bila na svojem mestu. In vsled tega si je pridobila po sosedstvu dobro ime, saj pregovor pravi, da dober glas gre v deveto vas. Kje pa smo se naučili pravilnega in pohvale vrednega zadržanja v javnem življenju? Odgovor: Največ pač po naših shodih in pa s prebiranjem dobrih časnikov. V minotem društvem letu smo imeli do danes tri shode. Ker se ne zmoremo Drušvenega Doma, nas je pa prijaznost g. Kračuna sprejela blage volje pod svojo streho. Tu so nam razlagali nauke v javnem življenju gospodje poslanci: Novak dvakrat, dr. Košarčec in Pišek, vsak po enkrat. In berilo? Dandanes je pač pomilovanja vredna revica tisti človek, kateri ne bere časopisov. Takšen občan se v javnem in očitnem življenju ne zna gibati; vsak brezvesten besedljivec ga lahko premoti. Toda o prebivalcih v naši župniji moraš pohvalno priznati: Naše ljudstvo bere razmeroma veliko. Na primer: Samo „Slovenski Gospodar“ je do novega leta prihajal na društveno ime v 54 iztisih, letos pa potrebuje društveni naslov že 65. listov. Omenjeni časnik obiskuje seveda tudi zasebne naslovnike. Foročilo sklepa: Želeti bi bilo, in društvenci so prijazno povabljeni, da pri sosedih delujejo v tem smislu, naj bi ne bilo za naprej nobene hiše brez dobrega časnika. Dober časnik je pač dober prijatelj. Dober prijatelj pa je le tisti časnik, ki pise po starem avstrijskem in slovenskem geslu: Vse za vero, dom, cesarja!

k Prihova. Odgovor farizejskemu Vsevidelu II. na dopis v „Narodnem Listu“ štev. 3. Starodavna navada je, da objavlja v lavantinski škofiji „Cerkveni zaukačnik“ papeževe in škofove odloke (dekrete) celotno, ne pa časniki, ker to ne spada v njihov delokrog. Tudi je staro pravilo, da mora tisti, ki hoče č. g. duhovnike učiti izpolnjevati take odloke, najprej sam temeljito poznati celotno vsebino; drugače pokazuje svojo smeha in pomilovanja vredno nevednost in zaslubi, da se ga prime za lase. Poslušaj zdaj Vsevidel II.! Konec odloka, ki govori o sodelovanju duhovnikov pri denarnih zavodih, se glasi, prestavljen v slovenščino iz „Cerkvenega zaukačnika“ 1910 Številka 12, str. 174, tako-le: „V prihodnje ne sme noben duhoven sprejeti in izvrševati nobene službe načelstva, ako ni dobil poprej od papeževe stolice za to (službo) posebnega dovoljenja.“ Po domače pomeni to: Duhovniki, ki imajo od sv. Očeta posebno dovoljenje, smejo biti načelniki, tajniki, blagajniki itd. pri denarnih zavodih; za nadzorništvo pa tega dovoljenja ni treba. Duhovniki, kateri bodo spoznali potrebo sodelovanja pri denarnih zavodih, si bodo to dovoljenje getovo izprosili. V krški škofiji imajo n. pr. že vsi duhovniki tako dovoljenje. Tudi naš velezaslužni gospod župnik so prosili za dovoljenje, in prepričan sem, da bodo pri hranilnici skrbni odbornik tudi v prihodnje, karor so bili dosedaj. Razni Vsevideli dokazujejo s svojimi dopisi, da jo njihovo pravo ime „Vsegavidel in Vseganevedel ali nevednež“. Vsem takim pa rečem: Srečno! Pregovor namreč pravi: En nespameten človek lahko več vpraša, karor more deset modrijanov odgovoriti.

k Žiče. Oh ubogi „Slov. Gospodar“! Kar dva cenzorja imaš naenkrat. Mariborski ti da večkrat čuti svojo strogost, zdaj v novejšem času pa te cenzurirajo žički ata župan. V soboto so ga dobili, nasloženega na gosp. Jakoba Ferlež, posestnika v Žičah pri Nagodeju v roke, kjer ga je pustil pismonoša. Ko so zapazili v njem članek iz Žič, hajdi domov ž njim pred sodni stol županov! Mislili smo že, da pride v občinsko ječo, ker je baje preveč potipal g. županu, a vendar čez nekoliko časa se vrne zopet v Nagodejevo trgovino. Pa kakšen?! Tak je bil, karor kura, ki je všla lisjaku. Prečrtani so bili občani, podpisani v izjavi iz Žič, z uradnim županovim peresom notri do Jeter. Gospod župan! Vprašamo Vas, ali Vam je razburjenost tako omejila razsodnost, da ste si izposodili tujo lastnino, ali pa ste se res zavedali tolike oblasti? V prvem slučaju Vam odpustimo, ker se nam smilite, ker večkrat tožite, da Vas boli glava, odkar Vam je konj stopil na njo. V drugem slučaju Vas pa ob prvi enaki priložnosti damo poučiti, kako daleč segajo Vaše pravice. Skrbite raje, da se bodo občinske volitve kmalu in pravilno vrstile! Pri tistih bodo žički občani, ako Bog da, naredili z glasovnicami tak križ čez Vas, karor ste ga Vi naredili s peresom čez njihova imena.

Celjski okraj.

Celje. Izobraževalno društvo v Celju priredi v nedeljo dne 5. februarja gledališko predstavo. Igra se znana izvirna dramatska slika „Na smrt obsojeni.“ Lokal: dvorana v hotelu „Beli vol.“ Začetek ob 3. uri popoldne.

c Mozirje. Naše katoliško izobraževalno društvo je imelo že pred adventom dobro uspelo igro „Tri sestre“ in pa burko „Ne kliči vraga“. Ker je bila udeležba precej obilna posebno od precej oddaljenih Škalčanov in Gornjegradčanov, so se naši diletantje, ki izvršijo vsako nalogu z veliko natančnostjo in znanom spremnostjo, navdušili še za trudopoljnješ delo, ter nam bodo uprizorili dno 12. svečana po večernicah v gornjih prostorih gostilne g. Vasleta težavno igro: „Divji lovec“. Kdor pozna mozirske igralce in igral-

ke, bo z veseljem prišel k predstavi, ki bo res nekaj lepega. Čudno se nam je, pri zadnji igri zdelo, da so mnogi domači kmetje, ki se štejejo med zavedne katališko-narodne može, ostali doma, prijatelji od daleč pa so prišli. Kako pa da hodite potem na druge veselice in prireditve? — Izobraževalno društvo kakor tudi Dekliška zveza sta na svojih občnih zborovanjih skazala prejšnjemu odboru za neumorno delo neomajno zaupanje ter ga polnoštevilno zopet volila.

c Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo je bilo v cerkveni hiši zanimivo predavanje o sv. očetu s projekcionskimi slikami. Bilo je videti 70 slik o papežu, vmes pa še nekaj šaljivih prizorov. Ljudi je bilo preveč za precej velik prostor. Aparat je naročilo Savinjsko okrožje Orlov. Delal je že njimi načelnik Šentjurškega Orla spremno brez najmanjšega pogreška, pojasnjeval pa je slike domači g. kaplan. Predstave se bodo vrstile po vseh naših izobraževalnih društvih v Savinjski dolini. Tako kažejo naša društva skrb za napredek.

c Sv. Jurij ob juž. žel. Za občni zbor Katoliškega bralnega društva je letos vladalo veliko zanimalje; kajti, če se reče, da pride mladinljub g. dr. Hohnjec k nam, tedaj je vsakega somišljenika vtragliost premagana. Zabaval, da kratkočasil nas je celo uro, ki je naglo tekla, in ne da bi se tega prav zavedali, smo si smeje s hkrati nabrali polno torbico zlatih naukov za življenje. Za versko-narodne nasprotne so bila njegova izvajanja hud, ali zaslужen poper; saj pa tudi res delajo ljudski izobrazbi toliko ovir, da jim narod ne bo nekdaj za kaj imel biti hvaljen. Druge točke, petje in govorniške vaje naših mladih so bile prijeten odmek v besedam požrtvovalnega gospoda glavnega govornika. Nastopil je tudi č. g. Žgank ter podal zdatno poročilo o tem, kaj vse se je doseglo pod njegovim sodelovanjem. Odbor je ostal z majhnimi, neizogibnimi izpremembami isti.

c Prošnja. Pobegnila je dne 6. decembra pret. leta 42 let stara Marija Jakob, omožena Štante, iz St. Jurja ob juž. žel., zapustivši nedorasle otroke. Ako bi kdo vedel, kje da je, se ponilo prosi, da bi to blagodušno naznani pod naslovom: Franc Štante, posestnik pri Sv. Primožu, pošta Sv. Jurij ob juž. žel.

c Polizia. Na svečano po večernicah priredi „Bralno društvo“ našprej sklepito predavanje „Potovanje v Lurd“ v 7. podobah, potem pa občni zbor. Vse se vrsti v kapeljani. Po okrnostih se bo predavanje v nedeljo 5. februarja po večernicah ponovilo! K občini udeleži vabi odbor. Vstopnine 80 vin.

c Vransko. Kat izobr. društvo na Vranskem ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 5. svečana po večernicah v brašni sobi. Na dnevnem redu je volitev odbora, pobiranje udaine. Se aljudno vabi možje in posebno pa mladeniči k čilini udeležbi. Odbor.

Brežiški okraj.

b Zdole. V občini Pleterje pri Brežicah so našeli tri posilinence, vsi drugi so Slovenci.

b Koprivnica. Začudili se bodo, g. urednik, da dobite od tod poročilo v Vaš cenjeni list. Menda ste že pozabili, da je sploh na Štajerskem kraj, ki se tako imenuje. Gotovo je, da poštni uradniki na proggi od Zidanega mosta proti Rajhenburgu nočijo poznati naše Koprivnico, četudi imamo tukaj poštni urad. Bo treba povprašati pri sl. c. kr. poštnem ravnateljstvu v Gradeu, koga zadene krivda, da pride „Slovenski Gospodar“ po 1, 2 dni ali še več prepozno, ali ga pa sploh ni! Podobno se godi drugim pošiljtvam, ki so naslovljene na Koprivnico. Ker se to dalje ponavlja, ne moremo dalje časa k temu molčati! Pričakujemo, da bo pomagal ta opomin.

b Koprivnica pri Rajhenburgu. Kaj pa je tam novega? si bo mislil marsikateri čitalci „Slov. gospodarja“. Ljudsko šteje smo imeli v zadnjem času In, kakor smo izvedeli, našel se je v tej občini 413 ljudi, med temi trije Nemci, ali bolj prav tri Nemke. Vse tri živijo vedno med Slovenci, pa ne zatajijo svojega nemškega (?) potomstva v sramoto marsikatemu neznačajnemu posilinemcu. Nekdaj je bilo tukaj, tako se sliši, ustanovljeno Izobraževalno društvo. Pa menda spi spanje pravičnega. Vedno slišimo in bremo, kako se pridno gibljejo v sosednji Podsredi in v Rajhenburgu. Tukaj pa ne da Izobraževalno društvo nič znamenja od sebe, da še živi. Ali bo kaj kmalu bolj? Odborniki, postavite se na noge! Začetek je težak, uspeh pa sladak.

b Kozje. Ostudo je napadel znani „Štajerčev“ dopisnik iz gornjega dela kozjanskega okraja naše g. dekanu. Vprašamo ga, se je li njemu naročilo: „Idite in pišite v „Štajerčev“ in razširjajte ga, delajte za nemškutarijo, če vam le kaj nese.“ Ta biser značajev se ne briga za dobrobit kozjanskega okraja, gramoz in cesta, to mu je devefa briga. Kaj so mu mar Slovenci? Ko bere levite „častitemu duhovskemu stanu“, katerega je že rešetokrat blatil v „Štajerčev“ in liberalnih listih, misli samo na izvišanje plač. Če okrajni zastop ne zviša plače okr. cestiarju, hlapcu pri D., potem bo javil dienih dopisnik vso cestno zadevo višji oblasti, gotovo nemškemu „Volksratu“. Se že poznamo!

b Verače pri Bučah. „Štajerčeva“ dopisnika gotovo nimata drugega dela, kakor da dopisujeta v „Štajerčevu“. Sicer pa zdaj vemo, kam pes tako moli. Nikakor se preveč ne veselita, da bi č. g. župnik in pa verački g. župan na vajine nesramne laži ugovarjala. Ne veselita se tudi, da se s takimi nesramnimi lažmi faranom in veračkim občanom prikupita, dosegla sta baš nasprotno. Upali smo, da vaju bode vendar enkrat srečala pamet, in da se vama bo gnjusilo, se pečati s takim listom, kakor je brezverski „Štajerc“. Ako ne mirujeta, izvedela bosta reči, katere vama bodo prokleti neprijetne. Kupita si raje prahu za mrčes. Sramota za domačina, ki sta zače-

la med občani sejati prepir. Sicer pa na napade ne bodemo odgovarjali, ker se nam zdi preneumno, kajti pregovor pravi: Ako greš skozi kakšno vas in te psi oblajajo, le pusti jih, naj lajajo, saj nehajo sami. — Več občanov.

b Z. bukovje ob Sevnici. Tukajšnjemu „Kmet izobraževalnemu društvu“ je tukšenj rojak, g. J. Vrečko, bogoslovec v Celovcu daroval pet krasnih knjig v vr. dobrost n. 15 K, za kar mu izreka druženi odbor nejjasnejšo zahvalo in Bog plati!

b Videm. Slov. kat. iz braževalno državo na Vidmu ima svoj občni zbor v nedeljo 5. svečana po večernicah. K občini udeležbi vabi odbor.

Drobčinice.

d Nova vojaška bremena. Vlada je predložila skupen proračun obeh državnih polovic, Avstrije in Ogrske. To je večinoma vojni proračun. Vojni minister zahteva letos za vojsko 27 milijonov več ko lani, to je 327 milijonov; za mornarico zahteva letos za nove vojne ladje 312 milijonov kron, to je 55 milijonov več ko lani. Za to svoto pa bomo dobili v teku šest let 4 velikanske bojne ladje, 3 križarke, 18 torpedov in 6 podmorskimi čolnom. Ladji potrebujemo proti Italiji. Pa tudi za armado bo treba štetiti več, ker se bo uvedla 2-letna vojaška služba in pa ker se mora naša armada izpopolniti. Že od 1883. leta se ni naša armada nič pomnožila. Nemčija je dobila od 1883. leta že 100 novih bataljonov in 34 ekskadrone, Francija ima od tedaj 125 bataljonov več. Naše kompanije še vedno štejejo po 93 mož, nemške pa 141, francoske 137, laške 110 mož. Vidi se torej, da smo zaostali za drugimi. Če se ne bomo mi zganili, nas bodo naši dobrimi sosedje pozabili. Izdatki so torej potrebni, le to je kritično, da iščejo davkov pri revežih, bogatine pa puste!

d V peklu. Vtovarniškem kraju Neskarsteinach na Badenskem (Nemčija) se je pripetil te dni naslednji dogodek. Neki delavec je šel zjutraj zgodaj na delo v topilnico železa. Na cesti najde pijanca. Kratko malo zgrabi delavec pijanca in ga nese seboj v tovarno. Ko se tu pijanec čez dolgo časa vzbudi in opazi ognjeno-žarečo peč, kjer tope železo, ter vidi velikega, skoro golega črnega moža vihteti ogromno železno palico, tedaj se zgrudi na kolena in začne jecljati: „Ljuba žena, kdo si? O Bog, o Bog! Gotovo sem v pijanosti umrl in prišel v pekel.“ — Morda bo sedaj opustil pijančevanje.

d Živa v mrtvaški krsti. V Bourges na Francoskem je umrla 84letna bogata vdova Papet. Zdravnik si izdal mrtvaški list. Vdova je bila takoj nato položena v krsto iz kovine. Ko so hoteli po pogrebu zaciniti krsto v rodbinski rakvi, je oživelja vdova in začela govoriti. Prenesli so jo v posteljo in sedaj premišljajo, je li živa, ali mrtva. Prvo ne more biti, ker ima uradno spričevalo, da je mrtva, drugo ne more biti, ker govorí in premišljuje.

d Cigan v vreči. Nenavadni dogodki na Ogrskem še niso izumrli, kajti za to že skrbe cigani, ki so v državi krone sv. Stefana našli svojo domovino. V Csorni na Ogrskem so prinesli pred kratkim trije cigani k bogatemu gostilničarju Bodosu vrečo s prošnjijo, da bi jo shranil za nekoliko časa. Bodos je vrečo shranil za peč in nikdo se ni za njo več zmenil. Ko je nastala noč, ni bilo ciganov še po vrečo, in gostilničar je hotel že zapreti gostilno, češ, da jo bodo že prišli iskat drugo jutro. Ko pa je gostilničarjeva hči pospravljala v gostilni, je čula od peči iz vreče nenašeden šum. Ne da bi veliko pomisljala, je vzela iz stene puško in ustrelila v vrečo. Na strel so prihitele domači v gostilno, odprli so vrečo, in v svojo grozo so potegnili iz nje truplo cigana, še popolnoma gorko. Gastilničarjeva hči ga je ustrelila do smrti. Sedaj se je tudi Bodosu zjasnilo, zakaj ni bilo ciganov nazaj po vrečo. Hoteli so pri njem vloniti, kar pa se je seveda krvavo končalo. Cigani so takoj izginili iz onega kraja.

d Gobavost v ameriških Združenih državah. V ameriških Združenih državah imajo 278 gobavil ljudi. Gobavost je vzeljala do danes kot ena izmed najnevarnejših bolezni. Zdaj so se pa zdravniki zedinili do tega, da ni gobavost naležljiva v tem podnebju. Zato so izpustili gobave iz bolnišnic in posebnih naselbin, kjer so moralji živeti sami za se popolnoma ločeni od drugega sveta.

Iz celega sveta.

Graf Radecky. Iz Milana se poroča: Ta dni je končal v Modeni živeči veteran Francesco Prampolini svoje 100. leto. Prampolini, ki je bil rojen za časa Napoleona, in ki se je v veliki meri udeleževal raznih političnih konspiracij leta 1831., kakor bojev za osvojitev Italije, je pričovedoval nekemu sotrudniku lista „Corriere della Sera“ mnogo zanimivih dogodkov iz svojega življenja. Zanimivo je zlasti, da je Prampolini pripozna, da je leta 1849. hotel ustreliti v Benetkah slavnega avstrijskega vojvoda grofa Radeckega. Tozadnevo je povedal Prampolini sledče: „Bilo je leta 1849., ko je prišel grof Radecky v Benetke. Jaz sem trdno sklenil, da umorim Radeckega ter sem se skril v nekem zatišju na kolodvoru. Poprej sem pozvedoval ter sem izvedel, da pride maršal Radecky šele pozno v noči v Benetke, ter sem se veselil te vesti, ker je bila za moj namen tako ugodna. Kakih 50 metrov od kolodvora je bila nekakšna delavska lopa. Na strehu te lope sem splezal, da bi Radeckega, kar hitro bi ga zagledal, ustrelil s pištoljem. Videl sem na izhod kolodvora kljub temi. Ko je prišel odločilni trenotek, sem videl Radeckega, ki ga je obdajalo 40

Brzoparičniki za krmo ,ALFA' so najbolji!

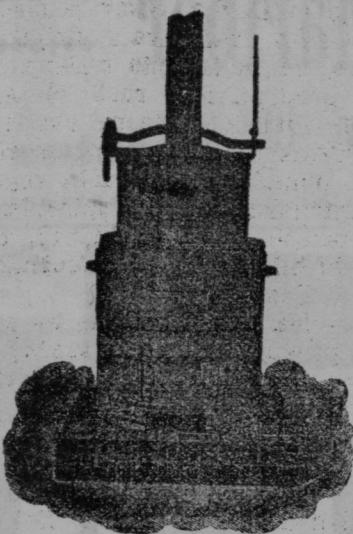
**Velika prihranitev na času,
na kurišu in najboljša krma**

to so največje prednosti istega.

Zahvaljujte cenike!

Dopravlja se slovensko!

Delnica družba ALFA SEPARATOR Dunaj XII.

Našim gospodinjam priprečamo

le edino Pfeifer-jevo
milo, ker le to na-
pravi brez truda snež-
no belo perilo!

Pazite na vtip Pfei-
fer in znamko :: z
tiger

926

Serravallovo železnato kina-vino

Higien. razstava Dunaj 1906: Državna od-
liko in dosta diplomi k zlati kolajni. ::
Krepilno sredstvo za slabotne, malo-
krovne in rekonvaliscecente. Površa voljo do jedi, utrujuje živce in popravi
tri. laboren okus. Nad 7000 zdrav-
nih spričevanj.

I. Serravallo, c. kr. dvorni dobavitelj
Trieste-Barcola.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pel 1 & K 2-60 in po
248 114 K 4-80.

21 Krizevska opekarna želi tehnično izurjenega

vodja,

kateri mora biti več slovenskega jezika v govoru in pisa-
vi, najmanj 30 let star, oženjen, in mora kot kavcijo zalo-
žiti 5000 K. — Prosilci se naj do 2. svetjana 1. l. oglasi-
jo s pričevali pri vodstvu Krizevske opekarne v Krizevcih.

Ljudska hraničnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezno
v lastni hiši: „Hotel pri belem volu“ (Terschek), Graška ulica 9, I. nadstropje

HOTEL

„Pri belem volu“

priporoča

svojo veliko gostilno

* *

30 sob za tujce po jake nizkih cenah

* *

fijakerijo v hiši

* *

Dobra in točna postrežba.

obrestuje

hranične vloge po $4 \frac{1}{2}\%$ brez vsakega edbitka.
Sprejema hranične knjižice drugih zavodov kot vloge in
jih obrestuje nepretrgoma. Sprejema vloge tudi na tekuči
račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne vzdiga.

V vrhu varčevanja v malih zneskih daje vložnikom

domače nabiralnike

za dom zastonj, če vložijo prvakrat najmanj 4 K.

Za vplačila po pošti se dajejo zastonj pošt. hranične poštnice.

Uradni dan: vsak torek in petek dopoldne.

Vprašanja in prošnje se sprejemajo vsak dan, izvenči praznike določene od 8.—12. ter od 3.—6. aprila vključno.

■! Pod Oljsko goro!

■ Je malo posestvo na prodaj, obsegajoče 3719 kvadratnih metrov zemljišča, novo zidana prtična hiša, hlev in drvarnica, meji na komisjsko cesto, dve minute od župnijske cerkve ali železniške postaje oddaljeno, prav primerno za miroljubne starejše ljudi ali za kakšnega pokojnika kakor tudi za obrtnika, izvlečka ali rokodelca. Naslov se izve pri upravi tega lista.

56

Kaplice za želodčni krč: Stane ena steklenica samo 50 vinarjev.

Žganje proti trganju: Prav dobro mazilo pri prehajenju v zgrobih in udih. Cena 1 K.

F. PRULL:
mestna lekarna pri c. kr. urte
MARIBOR, Glavni trg štev. 15.

Steckenpferd- milo z lilijskim mlekom

Najmehkejše mleko za kožo
kakor proti pagam!

Dobiva se povsodi.

126

Ženini in neveste!

Ako si hočete nakupiti lepo in novo blago za poročne bleke in razno platno za perilo ter krasne svilene robe po nizkih cenah, tedaj se zglasite pri narodnem in domaćem trgovcu

Francu Lenart v Ptiju,

ki ima za gostije tudi lepe šopke ter fine vence za neveste. Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem, Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni.

26 Priporoča se

Franc Lenart v Ptiju.

Z mojo

|| umetno moštovo esenco ||

si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi sod izvrstne, obstojne in zdrave domače pičade.

Cena 1 steklenici za 150 litrov 4 krone.

Dobi se samo

v drožeriji Maksa Wolfram,
Maribor, Gor. Gospodska ulica.

240

Ceno Posteljno Perje

1 kg sivega, puljenega K 2-/-, pol belega K 2-30, belega K 4-/-, prima perje mehkega kakor puha K 6-/-, veleprima oglajenega najboljše vrste K 8-/-, mehkega perja (puha) sivega K 6-/-, belega 10-/-, prsnega puha K 12-/- od 5 kg naprej 884 poštne prosto.

Narejene postelje

iz gostonitega, rdečega, modrega, rumenega ali belega inleta (nankinga), pernice, velikost 170×116 cm z dvema glavnima, to dve 80×56 cm, zadosti napolnjene, novim, sivim, očiščenim, koščatim in stanovitnim perjem K 18-/-, napol matka K 20-/-, matka K 24-/-, pernice sarma K 12-/-, 14-/-, 16-/-, glavnica K 8-/-, 8'50, 4-/-, pernice 180 cm \times 140 cm velike K 15-/-, 18-/-, 20-/-, glavnice 90 \times 70 ali 80 \times 80 cm, K 4-50, 5-/-, 5'50, blasine iz grada 180 \times 116 cm K 18-/-, K 15-/- razpoljila po povzetju, zavojna zastonj, od K 10-/- naprej poštne prosto.

Maks Berger v Dešeniku štev. 1015, Šumava.

Kar ne ugaia, se zameni ali pošlje denar nazaj. Ceniki o blasinah, odejah, prevlekah in drugem posteljnem blagu zastonj in poštne prosto.

posojuje

na zemljišča po 5% do 5 1/2%, ter na zastavo vrednostnih papirjev in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Dolgoce pri drugih zavodih ali osebah prevzame v svojo last proti povrnitvi malenkostnih gotovih stroškov. Prešnje in listine za vknjižbo dela brezplačno, stranka plača le koliko.

